D. D. D. Vidau de
Arce I.C. ad tit. C.
quu admitti ad
bonor. posse-
sione

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

Arce

A D T T G.

admitti ad bonorum possessio-
nem possunt, et intra
quod tempus: à dicen
dilato [?] Arce

Exploria, opinionem Bologneti
in l. 5. n. 49. auerentis nullum
sic legendum esse, de bonorum possessionibus et qui
admitti ad bonorum possessionem possunt, et intra
quod tempus; ut prius partis contineat, haec
[illegible] tenenda est vulgaris, et recepta omni
um liberorum lectio, quae sic habet: qui ad
mitti ad bonorum possessionem possunt, et intra
quod tempus: quare dicta pater continet [illegible]
[illegible] 2. est. qui admitti debeant ad petendam
bonorum possessionem: [illegible] est. intra quod
tempus haec bonorum possessio possit peti. videm
di Cuiat. in paratitlis ad hunc titulum [illegible]
Julius pacius ibidem

de continuatione huius Rubricae

cum praecedentibus valde contendunt Accursio dicitur Jacobus de Arena Rubertinus Guardus Sebastianus Sapia Bolognetus Curt. et Zasius in quibus multis opinionibus omissis dicendum est cum Accursio quem sequuntur Cinus, Bartolus Cornelius, Salicetus, Bolognetus, et Jason in hac Rubrica; quod cum Justinianus superioribus titulis de bonis libertorum, et iure patronatus tractarunt, et in titulo 4 lib. 6. Cod. et tribus sequentibus proposuerunt, iure scilicet iuris patronatus de quo licet tractare intendit, qui in eo sancit, quod si libertus patronum praeterierit, patronus bonorum possessionem contra tabulas liberti petere possit. ut in titulo infra de bonorum possessione contra tabulas liberti, verum cum ad cognitionem speciei oporteat generis cognitionem praecedere, ut colligitur ex l. 1. ubi Cont. dd. si certum petatur l. 2. de iustitia et iure, et bonorum possessio contra tabulas liberti sit certa species bonorum possessionis ea actione imperator merito praemittit de bonorum possessione in genere, et qui ad eam admitti possint,

admitti possint,

Arce

Tractat, prius de personis que admitti posunt, ad bonorum posesione, qua plures ii inabiles ad petendam bonorum posesione ut infra dicemus, & ante omnea de autoritate personarum ita ut dicat, l. siquerimus de testamentis que dam referunt eg. d. lle. n. bellet cerde n. Andras sibilus in. 5. n. 2.

Primo querendum e de persona testantis qui de solenitate testamen

Verum licet, ego pars bonorum explicatio immorari soleant, nunc de bonorum posesionibus tractat, ne ba nus sit labor si inoules quo iure origine habu erit bonorum posesio quo modo definiatur quotu plex sit, & quis sieri efectus expediant, ii enim prefactionibus materiam dicere bidemus presertim tabulas, intelectus testante Iuris multo in libi de origine iuris.

Et pro declaratio animad bertendo. 2. puteris de los cratio, & potestate sponit g. in. l. 2 5. eius g. iuilis de origine iuris Plorinus de antiquitate Romanorum lib. 7. c. 11. Rome, & ita proposuise

que autoritat iuris Scambat. §. praetoris quoque 43
edicta de iure naturali videndus Ant. J.
In iuris prudencia Papinianea titulo 2° parte 10
dilatio l. 1.a eius sequentis Ysque praetores eius
ius incudendi. L. 12. tabularum angustissimis
finibus sistitutum. e. illud ius ex bono et aequo
dilatasse et ampliasse ut nequis sine successore
moreretur bonorum possessionum inducisse ut ex
cripsit Iustinianus in. §. quos autem insti.ta
de bonorum possessione. que ratio verior. e. quam allia
tradita ab interpretibus in dicta insti.ta eodem
titulo. &c. —

Hec tamen bonorum possessiones que
dam introductae sunt iuris lubi
tis adiuvandi gratia alliae iuris civilis splen
di, alliae corrigendi ad iuvandi gratia
pro ut. e. bonorum possessio secundum tabulas
quae heredibus exriptis datur. §. sed autem
insti.ta de bonorum possessionibus. L. 2a § deferti
et §. primu gradu de bonorum possessione secundum
tabulas quae a Pretore data. e. ut essent
plures ...... iuvandi hereditatis Christus

possidere

poni deux videntur quia autoritate pretori videntur obsequi ad .ll. describendi tabulas, et ad incubile supplendi pro ut e bonor possessio que extraneo sive viro in bonis vrois .l. et ea vrore in bonis viri intestato mortui dabatur post agnatos et cognatos vltimas in primo gradu .l. vnica ff vnde liberi et bonor possessio vnde 10 persone quem dabatur patri fiduciario cum filius in potestate [illegible] dabatur et vendebatur ut filius emanciparet et emancipatio filius manebat, extra potestatem patrie preiudente antiqua solemnitate emancipationis enim memini vit Iustinians in §. preterea inst. [illegible] dis ius patrie potestatis solvitur que solemnitas sublata e. in .l. vltim. C. de emancipat. vidende de antiquo ritu emancipationis laudati ab Ligero innotatis ad Dondus lib. 20 [illegible] punctatior, c. 76. litera D. illenez que pater fiduciarius ad bonor possessionem emancipati admittebatur [illegible] deus perso nas [illegible] Iustinianus in §. 15 autem [illegible] insti. [illegible] di bonor possessionibus quia bonor

Bonor poss. potest peti ab intestato, sive sit, tabulas non stare septem testium signis signatas.

posseriones sup bona indicauit Iust. in §. sed eas inst.a eodem tit.

Sunt et aliae bonorum possessiones ad corrigendum ius ciuile introductae pro ut est bonorum possesio contra tabulas quae dat filio emancipato praeterito in testamento paterno quem filium ius ciuile non agnoscebat l. 1.a §. emancipati ff de contra tabulas si vero pater testamento non fecit dabat filio emancipato adiu ius ciuile emendandum bonorum possesio vnde liberi l. 1.a §. liberos ff si tabulae testamenti nullae extabunt vnde liberi.

Ex quibus aparet quod dicitur in l. ius autem 7 §. ius praetorum de iust.a et iure scilicet ius praetorum introductum fuisse iuris ciuilis adiuuandi supplendi et corrigendi gracia recte verificari in bonorum possesionibus ut recte scripsit Antonellus f. in iurisprudentia papinianea tit. 2.o prio. 2. litatio 2. videndi Dong. lib. 7. comentariorum. c. 14 Bulteius in prio inst.a de bonorum possesionibus n.o 2 et seqq.

innotatis ad Donelum in littera A. et secuen
tibus.
Et animadverto bonorum
possessionem aurius nullo ut
piano diffinitur l. 3. § 2. de bonorum pos
sessionibus ut sit ius persequendi retinendi
que patrimonio sibi rei quae cuiusque moritur
fuit, quam diffinitionem late explicant
Jacobus de migeli in. 3. n.° 17. Rubertus
curordus à n.° 91. Sebastianus apia n.° 17.
ut sit, Petrus de bel opertica in. l. bonorum n.° 12
sa eodem titulo Bulgarius in. l. 1.a n.° 10. eodem titulo
ubi de Gignorolus n.° 47. Baronius lib. 3. de la
rationum iuris. c. 98. Petrus g. lib 43 sintag
matum. c. 2.° doctor Richardo et ab eo laudati
in l.a inst. de bonorum possessionibus à n.° 9 donellus
lib. 7 commentariorum. c. 14.
Quae diffinitio bonorum pos
sessionis vera. e. et legum
ius in ea positum et ordine vite procedit, quae
defendi que, sed illa diffinitio quamvis
contradicat, Andreas barbara in Gae Rm.
n.° 96. afirmans illustrem ingenium qui
et maiorum defeuisse cum dixerit bonorum

ppositꝰ et ius cum potius sit, beneficium post sublatam antiquam solemnitatem succedendi bonorum possessionis a multis impugnatoribus recte defenditur, supra tradita definitione Jacobus denique ubi s[upr]a.

Licet superior definitio hereditatis definitio [sic] s[upr]a bene re videatur, de qua in l. nihil aliud de verb[orum] sig[nificatione]. l. hereditas de regulis iuris Donell. lib. 6. comentariorum c. 2 et ligerius. tamen talis litera. C. in multis tamen discrepant, quarum discrimina tractabimus in l. 1a C. h. t. et in l. mancipata eodem.

Nihil animadverto controversum fuisse inter interpretes, quotuplex sit bonorum possessio, Alciatus in l. semel. § amunicipibus ff. de bonorum possessionibus, Accursius in summa ad hunc tit. bulgarius in l. 2a. § 1a hoc tit. putant unicam tantum bonorum possessionem, at idem Alciatus in l. 2a § de tabulis et in l. fi. § similem de verbo decreto. C. de curatore furiosi, et septima

inta

Marginal note: l. nihil aliud. est. hereditas, quam successio in universum ius quod defunctus habuit etc.

inst.ta de bonorum possessionibus defendit duplicem
esse bonorum possessionem, unam ex edictalem, alte
ram decretalem, secundum bartolum in d. examinaturibus
Decius in Sac. Ra. n.o 27. in lectura et
n.o 32. 2a lectura hanc opinionem ac in
pugnationibus bulgari defendens Petrus. g.
lib 43 sintagmatum .c. 2.o n.o 6. et alij
laudati a Richardo in Ra. inst.ta Goett.
n.o 19. Donelus lib. 7. commentariorum .c. 14
et in operibus postumis ad num. 43. l. pe
nultima et ultima pagina melsi 44 et
sequentibus Faquineus lib. 13. controversiarum c.
36. Petrus gilgunnius de prescriptionibus 3. p.te
c. 2. n.o 9. et alij relati ab ylegno in
notatis ad Donelum d. c. 14 litera. P. quem
autem dicatur bonorum possessio ex dictaliquem
decretalis commodius tractavi in. l. 2.a f. 5. ff.
Animadverto bonorum
possessionis illum effectum
esse ut is qui bonorum possessionem accepit loco
et vice heredis sit omnia ss. iura heredi
taria consecuturi et omnia commoda incomo

da hereditati in eum transeant tamquam si heres ut l. 2. § 3. de bonorum possessionibus Ubi eumbergquirus ad eum tit. n.o 12. Duarenus ibidem c. 7

Ex qua animadverti in ...se ... bonorum possessoris heredis non est sed loco heredum sub nomine heredum ... l. in adjectionibus § 2. de additionibus & demonstrationibus l. 1. § bonorum quoque 3. ad Trebellianum videndi Ulpianus in fragmentis tit. 28. § 12. § quos autem ... tit. de bonorum possessionibus. l. 2. ... l. pretor 117. de ... quia ... recte scripsit Teofilus in § 2 ins. de bonorum possessionibus nec bonorum possessoribus actiones directas competere neque in eos dari sed utiles seu fictitias actiones appelabit Ulpianus in fragmentis d. tit. § ultimo

quod pretor qui bonorum possessores ad hereditates vocat ipsos heredes facere

cere

ceri n potest quoniam l. tantum 2 restitu-
tiones similes veluti senatus consulta, et
principium restitutionem heredis facere possi
quam ratione tradit Justinianus in alegato
§. quos autem. ———

Sed cum Pretor heredem facere n
poterit ingenii controversia est
inter nostros interpretes et antiquos et
noviores et sane p[re]tor dominium fa-
cere posit et si bonorum possessoris bonorum
posse afecta utrum dominii heredi-
tatis manerit et varias rationes
tradiderunt aliam Alberius ——.

Neque in marium obstat
Ulpianus in l. 1.a de bonorum po-
sessionibus ex qua aparet bonorum poss.e
afecta dominium adquiri illa n Ulpianus
et de dominio bonitario intelligendus l
n de quiritario de quorum dominium
de fesis Ulpianus in fragmentis tit. 1. §
in bonis et d tit. 19 Antonius Faber l.a
Esquinfor de qibus d tit. 21. q. 13.
quibus absolvitur Rubrica

———

Arec

A D T X m

in l. 1.ª ff de

bonorum possesio

nibus

Gocann.

1628.

Legem hanc quam subtilem et di
fficilem appellat Bartolus in l. in
filio Joannes Ignius ibidem, in quatuor partes
dividit. ut tutantur Ricardus et salicetus,
quod sequitur, tenuerunt. l.ª n.º 6. 1.ª pars e
in v.º bonorum possesio filio familias de
lata. ubi ponitur thema quæstionis. 2.ª pars
e. in v.º cum ignorante quoque patre ponit
quæri. ubi proponitur ratio quædam præ
ambula ad solutionem quæstionis. 3 pars. e.
in v.º emolumentum patri adquiratur

sirata

sirata petitione pater habuerit, ubi pro
ponitur, declaratio, superioris rationis. 4ª
pars. e. in v.º amittitur transacto tpore.
ubi proponitur solutio quaestionis primu
patris, & ab ea responsio.

Ex 1ª. ex. sicut bonorum
possessione filio familias
deferri posse. Ex 2ª. & filium
peti posse. Ex 3ª. patrem commodum
afferri filii petitionem sirata habere
& partem. Ex 4ª. ple. ttus a petitione
elapso legitimo tempore amnitt.

Di 1ª. Textus. Dicit
petitio bonorum possessionis
delate filio familias amnittitur
sicudem conditionibus legibus praefinitis
elibatur quamvis pater ignoret, quia
& patre ignorante potest filius petere
bonorum possessionem, licet ipsi non adquirat nisi
ratione habeat patrem.

126

Quod d.a S. ordine proponen
Dr. C. Oxmente Pauly
Castrensis in h. stra commune inter
pretum opinionem dignio n[on] principa
lis nostri. Ut. e bonorum posse filij
familias delata admicti Sponsi statuto
quero ad modum amitteretur si Patrefa
milias fuerit delata, et religata
quem in n[ost]ro Stat. scripta sit. ad idem
ut imo scripta fuisse ut imperatores tra
derent nos circa dictionis n[ost]re tellus
materia late tractabit Bartolus, et Bal
dus Jacobus deniglis Sebastianus Salice
tus Curatius et divus in. S. Nicolaus
Vilonus lib. 3.o sup palationem. c. 7 Lib. 1.o
miscelaniarum. c. 29. Lib. 2. c. 38. Donelg
Lib. 7 commentariorum. c. 6. et in operibus postu
mis ad Sane. L. Valtilius Consilio 129.
Cumanus Consilio 162. Bagnonius decla
rationum Juris declara tio. 48. n.o 19.
Antonius gomelz 1.o tomo bariarum. c. 9.

N.o 19.

n.º 19. vs.º ad tertium dum Duarens ad l. 3, ff. bonor. possessionibus. c. 6. Vallys in ferius laudandi.

Explicatum nunc summus vs. ammilati, transacto tempore leg. l. 2 b pren daz capali decisio dimetr. Ziguo ff. stus ostitum postea ad libros vidi nos obertimus. nt. n. fautori methodo istaz legis. 19. materia supponitur in pren legi capali decisio ut diximus transato legi timo tempore bonor. possessionum filio familias delata ammitti.

In qua decisione fuit pro dubitandi sequens ar gumentum, filius familias n. potest ex se, renunciare, & repudiare hereditatem sibi delatam in patris preiudicium. l. si qui heres. 18. Cuiu. ff. de adquirenda he reditate. l. finali. C. bonis que liberis. q. nec tanto potest patri preiudicare aquillo

legis ex quod 3.a minus petat ad tempus termini tantam renunciacionem inducit (quod exlapso tempore) exdonerra valde plus ubi in. 1. 2.a C. integrum restitutio ego exlapso tempore non potest anulle bonorum possessio filiofamiliar delata.

2.o argumento impedit ... agere non curit prescriptio vulgari ... filio. de quo late Valles de praesumptionibus. 1.p.te ... partis n.o 29. ... autentica ... hidenali 2.p.te n.o 42. C. de bonis maternis ... filium intereum dum est in patris potestate nullam currit prescriptio ... obstat exceptio l. 1.a ... C. de anale exceptione quod exlapso tempore bonorum possessio filiofamilias amitti non potuit.

3.o faut probatio dubitandi quod si filius familias bonorum possessionem petere neglexerit quando pater absens ... ratificare non posuit

n̄ posit t[ame]n pater furiosi existat trans
cursu temporis n[on] nocet nec bonorum poss[essio]
amissa l. ultima §. 1o quis ordo in
bonorum possessione servetur 9o dicemus vi
vm. At ut sustineri n[on] potest quedif
ficultas adeo gravis est, ut affirmare sit
ausus frantinus gravians relatus a Ge
nua in refutatione opinionum scriben
cium legem aliquas in iure stantas a
Pereira pagina mihi 470 n. 19. expressam
repugnantiam et antinomiam existere
inter d. l. ultimam §. 1o nostram legem in

Qui dubitandi rationibus
n[on] obstantibus v. l. nostra

At ut decisio sit antequam rationem deci
dendi proponam videndum est quod tempus
p[re]finitum sit legibus adipiscendam bonorum
possessionem et videndum est extraneis et
aliis qui extranei verso latere recensentur.
certum duo duo tantum dari ad bonorum poss[essionem]
petendam liberis v[idelicet] et parentibus in nonum

sanguinis integrum annum dari. l. 2a. §.
contra. ff. C. §. qd dicimus, succerati.
C. §. largius. 22. ff. de successorio edic
to gla, in hac. ll. 2a. vbo transacto tpore
vbi inuit Accursius quod si filius cuedat
patri ex tt. vnde liberi et succedat ex
tt. vnde agnati et ex tt. vnde cognati
semper habuit annum integrum ad pe
tendam bonorum poss. ex. l. si quis sc
iedi. §. filius ff quis ordo in bonorum
poss. seruetur quem Cuiacius explicat
lib. 28. ff. Pauli ex quo in
ris pro resolutione inferunt ad
banda questiones Jacobus de Niguirin
§. n. 66. Guiardus á n. 12. Joanis
cinus á n. 31. Baldus in. l. sicut
questio. 4a. C. de iure deliberandi C.
in Rta de pus exceptionibus indecenti
Sarmiento lib. 4. selectarum in. l. in suis
deliberis C. postumus.

Rationes

Rationes dividendi ad verum
intellectum assignat Jasoni
in Gai. l. bonorum possessio illegitimo,
tempore non petatur amittitur idem dicendum est
si bonorum possessio spectat filiofamilias quia
nulla exceptio est. tunc exprimatur ratio,
cur non amittatur licet enim filius fami=
lias possit facere meliorem conditionem pa
tris non deteriorem illud verum est quando
alienat, res iam quaesitas patri ad vero
imperatoris in Gai. l. 1. non tenentur
de iure quaesita patri id tamen delatat ad est.
non adquisita. l. delata. 192. de verbis
sig. non videtur autem filius alienare,
qui patri non acquirit dum occasionem adquirendi
omittit, et bonorum possessionem sibi dela
tam non petit l. 6. de quae in fraudem
creditorum l. aliena. vendi. § 1. de verbis
sig.

Sed quamvis meo iudicio

licet coxum aligexit Infa

nius xej. tm. sub obscurat x[illegible]

quare prorogatione dividendi dicendum. l. Vere

si meum. CC. filius, conditione patris meliorem

facere posse deteriorem non posse at cum filius

bonorum posse non petit non mutat in deterio

re patris conditionem neque immelius semper ea

in diversa cum Sancta. dicta [illegible] aliquid

alieni. Ø non adquirere d. l. 6. quem in

fradem creditorum ita potest filius secus re

tenens amittere bonorum possessionem si intra

legitimum tempus non petierit.

Sed quis obiicia ex. silen

tio filij patri magnimum

prejudicium infera sicuti non habet pater

bonorum possessionem postea petere respondere po

terit quod ei potest nocere alieni quibus pro

desse potest Idem sed filius potest sine

voluntate patris bonorum possessionem petere sive non

mirum. l. sin petendo intra legitimum

tempus patri

ipus patri noceat. ——

Et si quis adhuc replicet,

Et opponat, id quod alique

mus. 2.° in 1.° argumento probatione

dubitandi adducto videlicet filium non posse

delatam hereditatem repudiare l. si qui

heres. §. ultimo de adquirenda heredi

tate quod et in bonorum poss.e procedit

iuxta Donelo in opere ubi gostheminum ad hanc

legem circa finem. respondemus non esse anime

tam repudiationem hereditatis et bonorum

possessionis et amissionem bonorum possessionis

quam filii silentio contingit nam filiusfami

lias ideo hereditatem repudiare non potest

quia solus patri adquirere non potest prae

dere enim debet in aditionem heredita

tis patris iussus in bonorum poss.e subseq

debet patris ratihabitio ad potest verum

bonorum possessio silentio filii amitti quia

sollus filius sine iussu et ratihabitione

patris potest petere bonorum poss. quod sed

130

regula maneat, cum bonorum possessio amittere silentio

bonorum possessionem quibus lex petere

tribuendum bonorum possessionem in § circa finem.

Venio ad ea quae tradunt

Doctores & Jurisconsulti

rationem dividendi. Ex eorum scriptis

& iuris principiis hanc rationem

dividendi ad nos. Puto

introduxit bonorum possessionem certum

tempus statuit, ad bonorum possessionem petendam

duplici ratione; prima ut haberent creditores

hereditarii quem convenirent &

a quo debita quae defunctus debebat peterent

nec eorum actiones differentur

2a ne creditores ad sua debita recuperanda

cum possessione bonorum defuncti

facultatem mitterentur quas rationes tradit

imperator Justinianus in § ult.

tit. de bonorum possessione vnde cum

hae rationes militent in filio familias

cui bonorum possessio delata, & negligens

Expiralis

Expiriatis quem D.ª suadeat riperiatr merito respondent imperatorem in nost [illegible] bonorum possessionem amitti ipsi [illegible] intra [illegible] temporis bonorum possessionem petierit

Quaedecidendi ratio [illegible]

Non obstat primum argumentum prorationibus dubitandi adductum [illegible] respondimus [illegible] in fine [illegible] ubi tradi dimus rationem differentiae inter repudia tionem expressam et amissionem bonorum possessionis quae fit silentio filii. Non obstat 2. argumentum prorationibus dubitan di adductum [illegible] respondit Dominus in hac L. circa finem multam veram [illegible] quod dicitur [illegible] nullam currere praescriptionem [illegible] D.ª impeditum agere et si non [illegible] ipsa [illegible] velud agere impeditum sed aliud [illegible] agere aliud petere bonorum possessionem nam cum agimus in iudicio petimus [illegible] [illegible] definitione actionis tradita

in. l. nihil aliud de oblig. et action.
p. persequendi in iudicio at petimus
bonorum poss. sine iudicio id est sine
ulla lite et controversia et sine sententia
Praetoris iuxta. l. ultima § hoc ita
ideo quia filius familias sine patris
consensu non potest in iuditio agere. l.
eum non solum §. necessitate C. de bonis
quae liberis: et eandem bibed impeditum
praescriptio non currit at bonorum posse
sio ipse delata amittitur quia potuit
sine patris consensu eadem bonorum possessionem
petere quam solutionem licet nemini reddat
Donelus melius tradidere antiquiores ut
vidibitis.

Sed obiiciens aliquis et dicit
verum est quod ait Donelus
bonorum possessionem fieri sine aliqua lite et
controversia cum ad illo suscepta et hoc in
casu coram iudice petendam esse bonorum
possessionem

Arcc.

possessionem Donelus negauit quoniam pro
batur id expresse in l. ultima ab
eodem allegata § 1° C. ut. sed filius fami
lias in iuditio comparere non potest, cum non
habeat legitimam personam standi in
iuditio l. filius familias. 9. ff. de obli
gat. et l. cum non solum § necessitate. C.
de bonis quae liberis. C. ultimo pro argu
mentum ab speciali de iudicijs lib. 6.
ergo coram iudice petere non potest bono
rum possessionem

Auersius in § ubo transacto
tempore in 4a salutio: ut re
spondeat et 1° argumento anobis propos
itio dubitandi adducto ubi habentur,
lege quod dicitur agere impedito pluries
tiones non currere sed filius familias non
impeditur bonorum possessionem petere neque
ad hoc in iuditio comparere namque licet filius
familias in iuditio lege non possit illud
inteligendum est in iuditio ordinario

in quo filius est non potest, sine consensu patris at in iudicio extraordinario prout est petitio bonorum possessionis sine consensu patris separari potest, et bonorum possessionem petere, ut potest, scribens in l. tribus § ff. de bonorum possessionibus.

Sed in explicando quod dicatur iudicium extraordinarium, quod ordinarium, valde labo-rarunt interpretes et omnes fere putarunt iudicium ordinarium dici quod in eo concurrunt tres personae, actor, reus et iudex iuxta text. in c. forus extra de verborum significatione, iudicium vero extraordinarium quando causa agitatur coram iudice, unica tantum parte petente, quo in casu contendunt non esse necessarium patris consensum ad hoc ut filius fami-lias in iudicio separeat sibi que posse bonorum possessionem petere, quae parte vivus communis opinio, mihi quae videtur in ex-plicando

plicando quod dicatur iudicium ordi
narium quod extraordinarium &c,
et argumentum disputabit Jacobus dive
gut in Gaelegio an. 82 Giur. 89
et tradidit aliam solutionem argumentum
adductum a nobis .1. &c. dubi
tandi quaesolutio concedenda sustinere
non potest

Quare ut superiori argu
mento recte respon
deamus dicendum est distinguendum esse
inter iuris dictionem necessariam quam
appellare possumus iudicium ordina
rium et iuris dictionem voluntariam
quam appellare possumus iudicium ex
traordinarium ut accepit Camillus
Flavius quem refert et sequitur Hi
geius innotatis ad Donellum lib 17
commentarium c. 4 litera I. ut in actibus
iuris dictionis voluntariae filius familias

CC7

inuidito ll poreil inaeibs V. iuri
dictionis stemuorez sine patris ssensu
inuidito ll negueat, V uez petitio
et agnitio bonorz porris fit actus
iuris dictionis Voluntariez et qui eo
laz magistratus autoritatez exigat
Vonelus lib. 13. omentariorz c. 2 rete
poterit filius familias eadez bonorom
porez petere coraz iudice cuz inaeti
bs familibs haueat legitimaz psonam
standi inuidito ita Camillus Plautus
quez laudat et sequitr Vigerus vbi
supra.

Ex qua solutione infero
errore lapsuz fuisse Ru
bertinuz Lucarduz in Gae. 1. ano 62.
qui sequitur Corneuz Lancelotuz et
duluz ibidez opinatr filiuz familias
nn agere de patris prauidito sine eiusdez
patris ssensu

Patris consensu inmediato esse posse, et
sic in nostro textu probamus pecuniae bono
et posse reddit, et idem Ricardus
quod licet agatur de patris mediato in
requisita patris consensus ad validitatem
mediati vel ad finem, ut patri providere
generis existere et Proberia cum filio
familias recepta.

ad validitatem

Verum namque est filium
familias sine patris
consensu inmediato esse non posse et si
patri nullum praeiudicium inferatur. Ex
textu in l. ultima § nunc autem C. de
bonis quae liberis ita D. Bartolus
et alios defendit Antonius f. libro
singularium c. 6. n. 7. et D. Donellus
Ilegerus innotatis lib. 17. commentariorum
d. c. litera L. quam opinionem in
puncto iuris veriorem esse et caput

non in praxi observanda in l. 1 tit. 2 parta 3a. ubi animadvertit Gregorius Lop. B. glo. 1. Avendaño in l. 20 an. 19 tit. 7. lib. 9 recopilationis omnino n. dubitat. Hanc regulam aliquae faluntur pati de quibus tractant Soarez Sanctius Matienzo et alii laudati ab Avendaño ubi s. a Parladorio lib. 2 rer. cotidianarum c. fi. 3a p. § 1 n. 12 Quumtibi . . .

Nobilitat. 3m et ultimum argumentum pro ratione dubitandi adversus s. . . . dati . . . de bonis . . . ei . . .

Adu . . .

. . . in bonis . . . hos dies filio familias . . . ad i. adie . . . delata . . . bonorum pos. et adie . . . quo . . . patrem . . . esse ut sit . . . unde licet filius . . . bonorum poss. fuisse delatam . . . patrem n. potuisse certiorare quia absens fuit, l. . . . n. . . . filio

Diei petende

dies petendi bonorum possessionis d. l. vl-
tima §. quis ordo in bonorum poss. ser-
vabi. et a colligitur ex Aures. in Sac. 1.
ubi transacto tempore Cuiatijo Donello
et Gifanio idem
Et si quis obiiciat illud
dictum Vederi excedd
illet eximi ex bonorum possessione filio
familias spectantem transacto tempore
legitimo amittat quamvis pater ignoret
delatam fuisse q. ad. §. tit dies petendi
bonorum possessioni filio currant, necesse
n. e. quod possit patrem certiorem fa-
cere.
Cum exemplo eximente
Cuiatij in Sac. 1. respon-
deri potest, ex eo quod filius familias
sit persona principalis cui bonorum posse-
ssio defertur cum solum licentiam ex
spectandam id adeo difficultati satisfac-
tum n. e. quam adeundum omnia solut.

gley in d. l. ulti. ubo dies est quarum
de in bonorum possessionem cribete d. §. tpus
petendae bonorum possessionis filio ducat
et patri ni requirit l. non necesse et
primus paternamationem fiat, quamvis cuius
certionem non faciat, ergo filius in tpus
dum erit concurandi bonorum possessio man
gata legitimo tempore ambit, quae
omnia cum dicta nobis nota obicabe
ubi in fine vide legis lex ponendus.

ad ultimum bonorum posse
ssio filiofamilias delata

Finis legis.

Bene explicabimus ulti
mam uti. uii. lx. in quo
principalis decisio continetur textus cum
glossario in §. rediamus nunc ad ultimum
bonorum possessio ubi primam partem
dic. selectus cum Ricardo malumbri
no Galiko et egneo.

lx. §. ul.

Ex h. n.° colligitur bo-
norum possessionem patrique
rendam filiis familias delatam dum n. pa-
tri idem probat . tx. in d. l. si. ingenuo
ff. quis ordo in bonorum poss. servetur. l.
fin. C. de repudianda bonorum possessione. e
quod est in hereditate dicendum. l. l.
quia aliena ubi sd. Cons. filia. l. siquis
mihi bona. h. pater ff. de adquirenda
da hereditate quas ratione ... Jaco
bus denique in h. n.° 2.° ... Sebastiano
sapia n.° 4 ... alios defendit Ricardus
d. n.° 3

Sed tx. in l. finali
h. simili quo modo C.
de bonis quae liberis ... quasi ipse
pater ab initio fuisset heres institu
tus ergo ... hereditas ... bonorum possessio
defertur patri ... filio ipso quo
argumento hanc opinionem amplectitur

Amissione in d. §. si vbo dies quisor
do in bonorum poss. habita Jacobum
de balzio minorum baccalorum decimum
quinto . anno .

aliud est argumentum
adversus Jacobum denegandi
ubi . l.a quod prosequitur Sebastianus
sapia n.o 3. C. l. Sendune modum
sive dictas ? bonorum poss.o illa diuta
nobis delatam quam poterimus adeun
do ? agnoscendo acquirere . l. delata
192 . ff. de vbor. sig.e l. 2.a § dicere
talis, ff. de successorio edicto. et facit
d.a relusione ubi bonorum possesso delata
dicitur ante quam decreta sit a Pretore, sed
filius familias non poterat patrimonium
adire non sol hereditate d. l. quae in
alliena . C. l. siquis mihi bona . § . iu
su, de adquirenda hereditate nec
bonorum possessionem adquirere nisi pater

ratum habeat

ratis dicunt ut in nostro casu de iniurias
petitiones patris dabuntur neque in nostra
l. probatur Ubi dicitur fuisse bono
in patrimonio ergo delatas fuisse dicere
non possumus.

Augetur difficultas
quod quando de adquisitione tractatur inquirere servi et
filii familias solent equiparari l.
1. §. item adquirimus ff. de adquirenda poss. l. adquiritur ff. de
adquirendo rerum dominio l. placet de adquirenda hereditate si de servo
in diserte loquitur sic l. 1. § per
nobis de adquisitione edicto d. l adquiritur §. ideo quod. 6. perinde adquisitionis
ipsius heredes instituti essemus
§. item 3. d. perinde ac si vos ipsi
instituti essetis instituta per quas personas

131

bonis ad quem ex ergo nec filio fami-
lias deferri pot. bonorum poss.
Quibus argumentis non obs-
tantibus vera, e[st] relatio
quae ex relato Vr.o colligitur quatenus
ea non obstat 1.m argumentum Ex alegata
l. fi. §. simili quemadmodum C. de bonis
quae liberis quia probatur patrum pro
instituto haberi quando non ille sed
filius institutus fuit quia respondetur
non probare in eo. tum. patri deferri
hereditatem cum filius institutus fuit
cum potius in eadem l. tunc hereditas
tunc filio deferri dicatur ut aparet ex
§. sin autem i.. ℓ. et hereditas ei
delata id illud probari quod si filius
familias miles sit ex institutus
et ipse renuet adire hereditatem
quam solus adhire potuit et sibi militem
adquirere licuit tunc patri cadere
hereditatem

hereditatem adire, quia pleno iure est,
integre iure ad quam proprietatem tradi-
tit, et unum fuerit quam ipse patri
fuisset, sicut indubitanter quia hereditatem
adire non posset, si filius dederat adire quam
tunc patri deferri non poterat, quo in
casu accidit ut qui heres extraneus
non est habeat hereditatem quam ex-
ceptum est illud quod fit propter
similem patriae potestatis eo enim
pater et filius unus et idem homo
esse censentur ita Cuiatius in allegato
§ simile quemodo videndi [illegible]
in §. 1. lectura nobilissima n.º 6.
Cumanus a n.º 4.

Non obstat 2. argumento

neque leges a nobis allegate
in d. l. x. de leg. 1. de verbo signi.
cum respondetur intelligendam. l. [illegible] de la
no. hereditatis [illegible] respectu ad

138

ad quisitionem, et successionem Iure se-
querate, q. dicatur hereditas dela-
ta responderi dilatandum. q. quis
potest eam adeundo acquirere quem
potentia adir vndi n. l. referenda
ad personam, reponitur ad ipsam here
ditatem exunte gracia potest quis
statim adire hereditatem, et ex ea p
sona id hereditas relata e. nec
de hoc l n. dicitur eo minus here
tas delata, quia pendente conditione
animi ne adire potest l. Ilracio here
ditas pure relicta sit, ad sit tamen
aliquod impedimentum persone quo
statim adire n. possit hereditatem
negari n. pot. quin hereditas fue
rit delata.

Quo interpretatio deumi
tur 2. ex. l. inquit here
des ff. de adquirenda hereditate vbi
inquit Vlpianus legitima hereditatem

delatam repudiare posse vi in ea causa
ut posset adire h. namque videatur
a Iureconsulto potentiam non praeter haere-
ditatis possessionem adire idem Ulpianus in
eadem l. Gerendi sub editio militi-
bus hereditatem repudiando nihil
agere inquiens: Ex eo forte quia de-
lata non erat hereditas cum adire
non posset.

Denique ex Ulpianus in
l. neque in § 1. ff. ubi Labeo
in praetexto ff. de adquirenda hereditate
[illegible] lib. 2. disputationum
c. 16. ubi inquit hunc esse sensum
d. legis delata erit. delata hereditas
intelligitur quam quis possit adeundo
consequi, id est delata hereditas intel-
ligitur quam quis nactus, quis in casu in
quo adeat eandem hereditatem, quam
interpretationem amplectitur Robu-
sus et Iedius in d. allegata l. delata

189

Vigerius in notatis ad Domaticum lib. 6 commentariorum c. 3 litera A Andreas Alciatus gentilis in d. l. delata. ~~[illegible]~~

Ex quibus fit, quod ubi

Hereditas in ea causa ut adiri posset delata dicitur quamvis subsit aliquod impedimentum in persona eius qui aditurus erat sic furioso et infanti recte dicitur delata hereditas in l. h. ff. de bonorum possessione furioso infanti competente l. non fanti [illegible] C. de iure deliberandi idem dicimus in filio familias licet enim ipse hereditatem adire non posit non patris iussus precedat si tamen hereditas in ea causa ut adiri posset veluti si puta delata fuerit non obstante superiore impedimento recte dicemus filio fuisse hereditatem delatam idem in bonorum possessione

quam

qua, et si filius non adquirat pa
tri nisi ratione alius solummodo cuibre
cuata tamen si circa causam sit vel
statim adquiri posse delata dicetur
filio familias ut hic dixi modo tru. —

39. Que interpretatio ex eo
difficilis videtur quod
impedimentum ignorantie vetat si quis
ignoret hereditatem ad se pertinere
vel ex alia causa putet pertinere here
ditatem repudiare non pot. l. qui
putat 19. l. si is ad quem ff de adqui
renda hereditate idem si de morte
testatoris dubitet. l. si quis vicini. ff.
§. si quis dubitet eodem. tit. ...

. Finis. 1619. anos.

[illegible]

UNIVERSITATIS